

Les necessitats del nostre país

Encara que sóc molt gran estic contenta quan les coses del nostre poble i del nostre país van bé. Per això el dia de les votacions vaig estar molt contenta quan van dir que havia guanyat el sí. Vaig pensar que ara es podran arreglar totes aquestes coses, que la gent que no té feina en trobarà, que no hi haurà ningú que es quedi sense poder menjar i que tot anirà més bé.

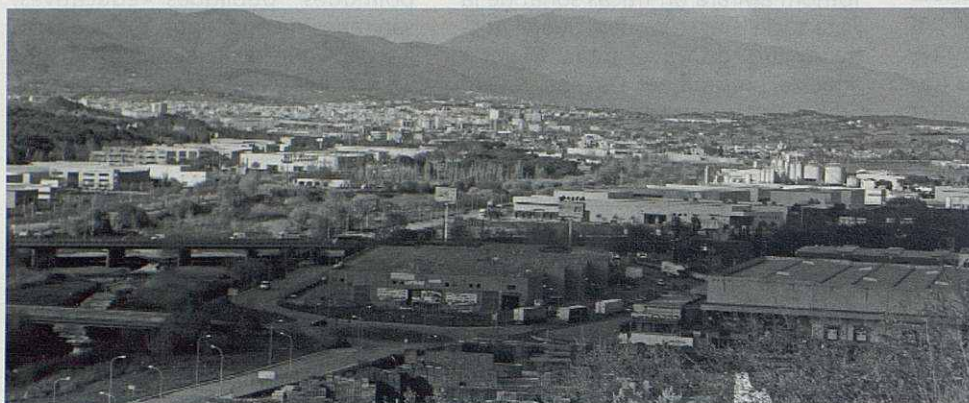
Però han començat a sortir grups de gent potser massa sàvia que no sembla pas que hi ajudin a posar remei. Els d'un grup sembla que volen que tothom salti i balli i potser fins i tot que facin alguna tombarella. Uns altres volen que tot sigui més perfilat. El cap d'un altre grup diu que és un bon català però parla sempre que pot en castellà. Un altre és un xicot molt simpàtic però de Catalunya i dels ca-

talans en sap ben poca cosa. Un altre és un senyor molt ben parlat però gairebé no li entenem ni una sola paraula de tant elevat que ho fa. I així anem perdent el temps... Ja es veu que si no ens avenim no farem mai res.

I, mentrestant, aquells de "la ley" se'ns en riuen i fins i tot tenen ganes de ficar-nos a la presó. Perquè per a mi la llei més important és la llei de Déu: dona menjar a qui te fam, dona beure a qui té set, vesteix el despullat... Això són molts els qui ho demanen i en les discussions d'aquests savis ni se'n parla.

Quan jo era jove ens deien que el temps és or. Pensem, doncs, l'or que es perd cada dia amb discussions i mals entesos. Polítics de casa nostra avien-vos, poseu-vos d'acord, respecteu-vos i tots hi sortirem guanyant. Penseu, primer de tot, en el nostre país i en les seves necessitats.

Carme Duran



Passió per divagar

Frisança

Ferides i fronteres contra els pobres, senyeres i banderes del desànim, egoismes i nul·les maneres a la reciprocitat, relativisme moral ben cultivat... Tanques i muralles, vides menyspreades, tantes màfies, xenofòbies, despertant amb una cançó dolça i amarga al mateix temps: de bressol o de dol, sorgida de l'ànima, amor que canta al dolor i a la folia, una fe travessada pel ganivet fred. Somiant la terra promesa, era potser una dona lliure i mare. Absència terrible, presència de la indiferència a la sorra, silenci de pedra (abans que morís el fill, ella ja era morta). Adult, negre, sense papers i sense drets, tuberculós, amarat de tendresa, com aquella dona, dorm a la muntanya. Perseguit, malalt, colpejat, en el silenci i en el cant, la família sagrada, refugiada entre les punxes a les vies d'una identitat mal entesa. Revelació de Déu als homes, mística dels desplaçats, realitat més que doctrina. Ni aparença ni focs d'artifici, ni fonamentalisme ni era del desànim. Sequedat de la Comunitat europea, rendida i poruga, malalta de creences, llibertat contra fraternitat i igualtat. El Déu de la Pentecosta i la força de la generositat. Caritat i compromís, pa i vi, somriure magnànim. Només l'amor diu bé de la veritat. Necessitem els immigrants perquè ens salvin i ens curin l'egoisme i la vanitat.

Xavier d'Edimburg

Legzira

Profús el somris
de tant mirar l'oceà
té els ulls ben gemats.

Figues de moro
canta el grill dalt el terrat
llostreja el Magreb.

El ritme és gracienc
badalls de dromedari
entre arbres d'argan.

Pedra i argila
retalls fets amb tisores
arcs de Legzira.

Concís és l'espai
punt i línia sobre el pla
al lluny el duar.

Baves salades
quan el somni és profund
mullen la platja.

Oriol Ambrós Barbany

INFOLÒGIC
SERVEIS INFORMÀTICS

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 • 08401 GRANOLLERS

☎ 93 846 35 35 • info@infologic.cat

www.infologic.cat

seguretat · assessorament · portàtils · l'hp · s · xarxes

servidors · estacions · cad · internet